

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE privind siguranța persoanelor în zonele de înbăiere

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. Prezenta lege reglementează delimitarea și supravegherea zonelor de înbăiere, semnalizarea condițiilor de înbăiere, obligațiile administratorilor zonelor de înbăiere și ale persoanelor care le utilizează, precum și răspunderea contravențională pentru încălcarea acestor obligații, în scopul protejării vieții și integrității corporale a persoanelor și al asigurării condițiilor de siguranță pentru desfășurarea activității de salvare acvatică.

Art. 2. (1) Prezenta lege se aplică plajelor, ștrandurilor, parcurilor acvatice, porturilor de agrement nautic și celorlalte locuri organizate pentru înbăiere, situate pe litoralul Mării Negre și pe ape interioare naturale sau amenajate.

(2) Dispozițiile art. 6 și ale art. 16 alin. (2) se aplică și apelor de suprafață care nu sunt organizate pentru înbăiere.

Art. 3. - În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

- a) zonă de înbăiere - suprafața de apă destinată înbăierii și porțiunea de teren adiacentă acesteia;
- b) zonă de înbăiere supravegheată - zona de înbăiere delimitată potrivit art. 4, în care funcționează un serviciu public de salvare acvatică – salvamar sau un post de salvare acvatică – salvamar;
- c) perioadă de supraveghere - perioada calendaristică și intervalul orar în care se asigură supravegherea unei zone de înbăiere, stabilite potrivit art. 4;
- d) administrator - autoritatea administrației publice locale sau operatorul economic care are în administrare zona de înbăiere ori sectorul de plajă;

- e) semnalizare a condițiilor de îmbăiere - ansamblul mijloacelor vizuale prin care se aduc la cunoștința publicului condițiile în care este permisă sau interzisă intrarea în apă;
- f) semnalizare de interdicție a îmbăierii - mijlocul de semnalizare prin care se aduce la cunoștința publicului interzicerea temporară a intrării în apă, ca urmare a condițiilor hidrometeorologice sau a stării apei;
- g) interdicție sanitară de îmbăiere - interdicția temporară sau permanentă a îmbăierii, dispusă pe temeiul legislației privind gestionarea calității apelor de îmbăiere;
- h) zonă cu interdicție permanentă de îmbăiere - suprafața de apă în care îmbăierea este interzisă prin act administrativ al autorității competente;
- i) somație - dispoziția verbală sau acustică prin care personalul de salvare acvatică – salvamar solicită unei persoane să nu intre în apă sau să iasă din apă;
- j) personal de salvare acvatică - personalul atestat care își desfășoară activitatea în cadrul serviciilor publice de salvare acvatică – salvamar sau al posturilor de salvare acvatică – salvamar.

CAPITOLUL II

Delimitarea zonelor de îmbăiere supravegheate

Art. 4. (1) Primarul stabilește anual, prin dispoziție, până la data de 1 mai:

- a) zonele de îmbăiere supravegheate de pe raza unității administrativ-teritoriale;
- b) perioada de supraveghere și intervalul orar de supraveghere pentru fiecare zonă;
- c) zonele de îmbăiere în care supravegherea nu se asigură.

(2) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se publică pe pagina de internet a unității administrativ-teritoriale, se afișează la sediul acesteia și la fiecare cale de acces în zonele vizate și se comunică instituției prefectului, precum și direcției de sănătate publică județene.

(3) Dispoziția prevăzută la alin. (1) se poate modifica în cursul sezonului, cu aducerea la cunoștința publică potrivit alin. (2).

(4) La stabilirea perioadei de supraveghere primarul are în vedere afluența previzibilă de utilizatori, inclusiv în afara sezonului turistic estival.

Art. 5. (1) În cazul zonelor de îmbăiere situate pe litoralul Mării Negre, atribuțiile prevăzute la art. 4 se exercită și asupra suprafeței de apă cuprinse între linia țărmului și limita de 300 de metri măsurată de la aceasta.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu aduc atingere atribuțiilor autorității navale, ale poliției de frontieră și ale căpităniilor de port.

Art. 6. (1) În afara zonelor de îmbăiere supravegheate, precum și în afara perioadelor și a intervalelor orare de supraveghere, îmbăierea și practicarea activităților nautice se fac pe riscul persoanelor în cauză.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu înlătură răspunderea autorității administrației publice locale sau a administratorului pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 4 și art. 11.

CAPITOLUL III

Semnalizarea condițiilor de îmbăiere

Art. 7. (1) Semnalizarea condițiilor de îmbăiere cuprinde cel puțin mijloace distincte pentru:

- a) zona supravegheată în care îmbăierea este permisă;
- b) zona supravegheată în care îmbăierea este permisă cu risc;
- c) zona în care îmbăierea este interzisă;
- d) zona rezervată activităților nautice, în care îmbăierea este interzisă.

(2) Mijloacele de semnalizare, caracteristicile lor tehnice, modul de amplasare și cerințele de vizibilitate se stabilesc prin hotărârea Guvernului prevăzută la art. 22, cu respectarea standardelor europene și internaționale în vigoare în materia semnalizării de siguranță în zonele de îmbăiere.

Art. 8. (1) În zonele de îmbăiere supravegheate, arborarea și ridicarea semnalizării de interdicție a îmbăierii se dispun de șeful postului de salvare acvatică – salvamar, în funcție de condițiile hidrometeorologice și de starea apei.

(2) Administratorul nu poate dispune arborarea sau ridicarea semnalizării de interdicție a îmbăierii și nu poate interveni asupra acesteia.

(3) În zonele de îmbăiere în care supravegherea nu se asigură nu se arborează semnalizarea prevăzută la art. 7 alin. (1) lit. a)–c). Se aplică dispozițiile art. 6.

Art. 9. (1) Semnalizarea de interdicție a îmbăierii produce efecte de la momentul arborării și până la momentul ridicării acesteia, fără altă formalitate de aducere la cunoștință.

(2) Momentul arborării și momentul ridicării semnalizării de interdicție a îmbăierii se consemnează de îndată în registrul ținut la fiecare post de salvare acvatică – salvamar. Registrul se poate ține în format electronic, dacă asigură înregistrarea automată și nemodificabilă a momentului consemnării.

(3) Până la proba contrară, se prezumă că semnalizarea de interdicție a îmbăierii a fost arborată în intervalul consemnat în registru.

Art. 10. (1) Interdicția sanitară de îmbăiere se semnalizează prin mijloace distincte de cele prevăzute la art. 7 alin. (1).

(2) Interdicția sanitară de îmbăiere produce efecte de la momentul aducerii sale la cunoștința publică, în condițiile legislației privind gestionarea calității apelor de îmbăiere.

CAPITOLUL IV

Obligațiile administratorilor

Art. 11. Administratorul are următoarele obligații:

- a) să asigure amplasarea, vizibilitatea și întreținerea mijloacelor de semnalizare a condițiilor de înbăiere, pe toată durata perioadei de supraveghere;
- b) să afișeze, la fiecare cale de acces în zona de înbăiere, panouri care redau semnificația fiecărui mijloc de semnalizare, în limba română și în cel puțin două limbi de circulație internațională;
- c) să afișeze, la fiecare cale de acces, perioada de supraveghere și intervalul orar de supraveghere, precum și zonele în care supravegherea nu se asigură;
- d) să asigure ținerea registrului prevăzut la art. 9 alin. (2) și păstrarea acestuia pe durata sezonului și 24 de luni de la încheierea acestuia;
- e) să comunice autorității administrației publice locale, cu cel puțin 15 zile înainte de începerea perioadei de supraveghere, componența nominală a personalului de salvare acvatică, atestatele acestuia și dotările asigurate, precum și orice modificare a acestora, în termen de 3 zile de la producere;
- f) să comunice autorității administrației publice locale, până la data de 15 octombrie a fiecărui an, numărul intervențiilor de salvare, al persoanelor asistate și al evenimentelor soldate cu vătămarea sau decesul persoanelor.

Art. 12. (1) În zonele de înbăiere supravegheate se asigură prezența a cel puțin unei persoane din personalul de salvare acvatică la fiecare 100 de metri de front la apă.

(2) Administratorii sectoarelor învecinate pot asigura în comun personalul de salvare acvatică, cu condiția ca frontul la apă cumulat să nu depășească limita prevăzută la alin. (1).

Art. 13. - Personalul de salvare acvatică nu poate fi folosit, pe durata intervalului orar de supraveghere, pentru alte activități decât cele privind siguranța persoanelor aflate în zona de înbăiere.

Art. 14. - În cazul în care, la momentul controlului, personalul de salvare acvatică nu prezintă atestatul în curs de valabilitate, supravegherea se consideră neasigurată.

Art. 15. (1) Finanțarea serviciilor publice de salvare acvatică – salvamar, a posturilor de salvare acvatică – salvamar și a posturilor de prim ajutor se asigură de administrator, din bugetul propriu.

(2) Dispozițiile alin. (1) nu aduc atingere mecanismelor de finanțare prevăzute de legi speciale.

CAPITOLUL V

Obligațiile persoanelor care utilizează zonele de înbăiere

Art. 16. (1) Se interzice intrarea în apă în zonele și pe durata în care este arborată semnalizarea de interdicție a îmbăierii.

(2) Se interzice intrarea în apă în zonele cu interdicție permanentă de îmbăiere, în zonele rezervate activităților nautice și pe durata interdicției sanitare de îmbăiere.

(3) Persoana aflată în apă este obligată să iasă din apă la somație.

(4) Părintele, tutorele sau persoana în îngrijirea căreia se află minorul este obligat să nu permită intrarea acestuia în apă în situațiile prevăzute la alin. (1) și (2).

(5) Se interzice depășirea limitelor zonei de îmbăiere marcate prin balize sau geamanduri.

(6) Persoana care ia cunoștință despre existența unui pericol de înec are obligația de a anunța de îndată postul de salvare acvatică – salvamar sau, în lipsa acestuia, serviciul unic pentru apeluri de urgență.

Art. 17. Dispozițiile art. 16 alin. (1), (2) și (5) nu se aplică:

a) personalului de salvare acvatică, personalului structurilor cu atribuții de intervenție, de ordine publică și de frontieră, precum și personalului navigant, în exercitarea atribuțiilor de serviciu;

b) persoanei care intră în apă pentru salvarea unei persoane aflate în pericol;

c) participanților la competiții sportive nautice sau de natație organizate în condițiile legii, pe durata și în perimetrul acestora.

CAPITOLUL VI

Contravenții și sancțiuni

Art. 18. (1) Constituie contravenții următoarele fapte și se sancționează după cum urmează:

a) încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), cu avertisment sau cu amendă de la 500 lei la 1.500 lei;

b) încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (3), cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;

c) încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (4), cu amendă de la 1.000 lei la 3.000 lei;

d) încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (5) și (6), cu avertisment sau cu amendă de la 300 lei la 1.000 lei;

e) încălcarea dispozițiilor art. 11 și ale art. 12, cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei;

f) încălcarea dispozițiilor art. 13, cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei.

(2) Pentru contravenția prevăzută la alin. (1) lit. b) se poate aplica, alternativ cu amenda, sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, pe o durată de la 50 la 150 de ore.

(3) Sancțiunea prevăzută la alin. (2) se aplică de instanța de judecată.

Art. 19. (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a)–d) și aplicarea sancțiunilor se fac de polițiștii din cadrul Poliției Române, de jandarmi și de polițiștii locali.

(2) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. e) și f) și aplicarea sancțiunilor se fac de persoanele împuternicite de primar și de personalul cu atribuții de control al autorității publice centrale pentru turism.

Art. 20. (1) Personalul de salvare acvatică are obligația de a sesiza agentul constatatator cu privire la faptele prevăzute la art. 18 alin. (1) lit. a)–d) și de a întocmi un raport de constatare.

(2) Raportul de constatare cuprinde data, ora, locul, descrierea faptei, semnalizarea arborată la momentul săvârșirii faptei, datele de identificare ale persoanei, în măsura în care acestea au fost furnizate, precum și numele, prenumele și semnătura celui care îl întocmește.

(3) Raportul de constatare se transmite de îndată agentului constatatator. Procesul-verbal de constatare a contravenției poate fi încheiat pe baza acestuia.

Art. 21. - Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele ale Ordonanței Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 30 august 2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Guvernul adoptă, la propunerea autorității publice centrale pentru turism și a Ministerului Afacerilor Interne, hotărârea privind organizarea serviciilor publice de salvare acvatică - salvamar, a posturilor de salvare acvatică - salvamar și a posturilor de prim ajutor, precum și privind semnalizarea condițiilor de înbăiere.

Art. 23. Până la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. 22, mijloacele de semnalizare a condițiilor de înbăiere sunt cele stabilite prin reglementările în vigoare la data publicării prezentei legi.

Art. 24. Prezenta lege intră în vigoare la data de 1 mai a anului următor celui în care a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

Președintele Camerei Deputaților,

CIPRIAN-CONSTANTIN ȘERBAN

Președintele Senatului,

MIRCEA ABRUDEAN